

בדמ (תל אביב) 16/23 - ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל אביב נ' עו"ד שריקי אורן

בית הדין המשמעותי המחוזי של לשכת עורכי הדין תל אביב

בדמ 16/23

בפני: עו"ד רענן בר-און - אב"ד

עו"ד אוסטרובסקי מיכאל - חב"ד

עו"ד רז בן-ארצי - חב"ד

הקובלת: ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל אביב

ע"י ב"כ

נגד-

הנקבל: עו"ד שריקי אורן

גזר דין

חב"ד עו"ד רז בן-ארצי

נדונה בפנינו קובלנה נגד הנקבל, ובה ארבעה אישומים:

1. עבירה על כלל 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986, בצירוף סעיף 61(2) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 - הפרת חובת הנאמנות והמסירות כלפי הלקוח.
2. עבירה לפי כלל 13(א) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 וכן לפי סעיף 61(2) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 - הפסקת טיפול שלא כדין בעניינו של לקוח.
3. עבירה על כלל 13(ב) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986, בצירוף סעיף 61(2) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 - אי מתן הודעה ללקוח על הפסקת טיפול בעניינו.
4. עבירה לפי סעיף 61(3) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 - התנהגות שאינה הולמת

את מקצוע עריכת הדין.

נוהל הליך מלא כנגד הנקבל, לרבות דיון הוכחות, והכל תוך אי התייצבותו לאף אחד מן הדיונים וניהול התיק בלא הגנה. זאת, למרות שהנקבל זומן כדין, לרבות לדיון ההוכחות לא הופיע לא ביקש דחיה ולא הודיע כי לא יוכל להגיע.

לאחר קריאת הקובלנה, שמיעת העדויות וקריאת סיכומי הקובלת, הגענו למסקנה שיש להרשיע את הנקבל בכל סעיפי האישום (פרט לאי מתן מענה לתלונה עצמה, שגם הקובלת עצמה זנחה בסיכומיה, למרות שזר נמסרה לרעיית הנקבל, במעונו).

הטיעונים לעונש

ביום 5.6.25 נערכה ישיבה לטיעונים לעונש. ב"כ הקובלת שטחה את טיעוניה לעונש, אולם טענות הנקבל, שלא התייצב, לא נשמעו.

בייכ הקובלת טענה כי לא הייתה נטילת אחריות של הנקבל על מעשיו, ובוודאי גם לא הייתה החזרת כספים, או הפסקת הסרת המחדל.

בייכ הקובלת טענה כי יש לגזור על הנקבל השעיה מהלשכה למשך ארבעה חודשים, על תנאי שלוש שנים. כמו כן, להורות על תשלום פיצוי למתלוננת בסך של 1,000 ₪, והוצאות ללשכה בסכום שבית הדין יבחר, וזאת תוך כדי התחשבות בניהול ההליך במעמד צד אחד, המצאות חוזרות ונשנות לנקבל באמצעים שונים, כולל שליחויות מיוחדות, ותמלולים.

אני ממליץ לחבריי להרכב לקבל את בקשת בייכ הקובלת, ולגזור על הנקבל עונש של השעיה מהלשכה למשך ארבעה חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים, כך שאם יעבור בתקופה זו על איזו עבירות בגין הורשע, יופעל התנאי.

כן אמליץ להורות לנקבל לפצות את המתלוננת בסכום של 1,000 ₪, כפי שביקשה ב"כ הקובלת. לכך יש להוסיף השבת הסכום של 1,755 ₪ ששילמה המתלוננת לנקבל עת נטל את ייצוגה בנוגע לעריכת צוואה (למרות שבייכ הקובלת לא ביקשה זאת מפורשות).

אשר לתשלום הוצאות ללשכת עורכי הדין, אני סבור כי יש לחייב את הנקבל בסכום של עשרים אלף ₪.

אוסף ואומר, כי ב"כ הקובלת הפתיעה את ההרכב, עת ביקשה רק השעיה מהלשכה על תנאי, ולא השעיה בפועל. אין אני יודע מה היו חבריי להרכי פוסקים לו התבקשה השעיה בפועל, אבל אני מניח שהייתי נעתר לבקשה כזו, לו הייתה מועלית.

חב"ד עו"ד אוסטרובסקי מיכאל

הנקבל בחר שלא לממש את הזכות האלמנטרית שניתנה לו לעשות יומו בבית הדין ולהציג גרסה כנגד הטענות שהועלו כלפיו, שבבסיסן הזילות שהפגין כלפי המתלוננת, לקוחה ששכרה את שירותיו ושילמה לו את שכר טרחתו כמבוקש.

לדאבון לב, הזילות, שהפגין הנקבל כלפי המתלוננת, נמשכה ביתר שאת, גם כלפי בית הדין, שהתכנס פעמים מספר על מנת לדון בעניין, תוך שכירת שירותי הקלטה והקדשת זמן ניכר על ידי הקובלת ושלוחיה, כמו גם הח"מ וחבריו להרכב הראוי להזכיר שפעולת חברי בית הדין נעשית בהתנדבות).

מכאן לא נותר אלא להסיק שהנקבל בן לעקרונות הבסיסיים, עליהם מושתת מקצוע עריכת הדין, בן ללשכה ולמוסדותיה והעבירה שבה הורשע, עבירה לפי סעיף 61(3) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 - התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין משקפת את התנהלותו הנואלת. בנסיבות האמורות, אני מצטרף לעמדת חברי, עו"ד בן ארצי ומציע כדלהלן :

א. לקבל את בקשת ב"כ הקובלת, ולגזור על הנקבל עונש של השעיה מהלשכה למשך ארבעה חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים, כך שאם יעבור בתקופה זו על איזו מהעבירות בגין הורשע, יופעל התנאי להורות לנקבל לפצות את המתלוננת בסכום של 1,000 ₪, כפי שביקשה בייכ הקובלת. חברי עו"ד בן ארצי, התייחס בחוות דעתו לעובדה שהקובלת לא עתרה להשעות את הנקבל בפועל. מאחר

שהקובל לא עתרה לכך-אשאר את דעתי בעניין לעצמי. להורות לנקבל להשיב סך של 1,755 ששילמה המתלוננת לנקבל עת נטל את ייצוגה בנוגע

לעריכת צוואה;

לחייב את הנקבל בתשלום הוצאות ללשכת עורכי הדין. בסכום של עשרים אלף ₪ וזאת תוך 30 ימים ממועד חתימתנו על גזר הדין ומשגורה לנקבל.

אב בית הדין, עו"ד רענן בר - און מצטרף לדעתם של חברי המלומדים.

כפי שניתן ללמוד מההחלטות שניתנו בתיק זה, לנקבל ניתנו הזדמנויות חסד רבות להתייצב בפני ביה"ד ולהשמיע את גירסתו, להתגונן מפני האישומים בקובלנה, להביא ראיותיו, לטעון לעונש ועוד.

בנוסף ניתן ללמוד מההחלטות שניתנו בתיק זה, כי ביה"ד הקפיד הקפדה יתירה שההחלטות המחייבות את הנקבל להגיש את תגובותיו, ראיותיו, סיכומיו, כמו גם מחייבות את התייצבותו לדיונים בפני ביה"ד - תומצאנה כדין לנקבל.

אלא שהנקבל בחר, במודע ובמכוון, שלא לנצל את כל אלה, ורמס ברגל גסה את חובותיו כבעל דין.

אין אלא להצטער על כי כך בחר עו"ד בישראל לנהוג במסגרת הליך משפטי שהתנהל בעניינו, בנוסף להתנהלותו כמתואר באישומים בקובלנה בהם הורשע.

אשר על כן : נגזר בזאת על הנקבל עונש של השעיה מהלשכה למשך ארבעה חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים, כך שאם יעבור בתקופה זו על איזו מהעבירות בגין הורשע יופעל התנאי. בנוסף, הנקבל ישלם כפיצוי למתלוננת את הסך של 1,000 ₪ בתוך 30 יום מהיום. בנוסף, על הנקבל להשיב למתלוננת את הסך של 1,755 ₪ ששילמה לו המתלוננת, בתוך 30 יום מהיום. כמו כן, מוטל על הנקבל לשלם ללשכת עורכי הדין את הסך של 20,000 ₪, וזאת בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור כדין בתוך 30 יום ממועד קבלת גזר הדין.

ניתן היום, 4.8.2025 בהיעדר הצדדים. המזכירות באדיבותה תפרסם את גזר הדין לצדדים.

אוסטרובסקי מיכאל - חב"ד

רענן בר-און, אב"ד

רז בן ארצי, חב"ד